

אגדת הנהר

זה היה לפני זמן רב. בהרי סאייאן חי שמאן נורא, עצום ורע. הכול היה כפוף לו. ציפורים ובעלי חיים צייתו לו, כשהתפלל היער הוא לא רעש, כשהלך לישון קוקייה לא זימרה. הוא שלט בכל הטבע והצו שלו היה חוק לכולם. היו לו גם משרתים, שאותם הוא מעולם לא ראה אך הם תמיד הקשיבו לו, בכל מקום בו הם נמצאו.

עשיר וחמדן היה השמאן ולא רצה לוותר על רכושו, אפילו על ציפור קטנה, עקעק הקטן ביותר. רעים היו החיים במחוז שליטתו של השמאן. ופעם אחת הציפורים והחיות נדברו ביניהם וביקשו מהשמאן שיתן להם לגשת לאגם באיקל, לשתות מים זכים. כעס מאוד השמאן על הציפורים והחיות וציווה למשרתים שלו לבנות בגבול מחוזו הרים גבוהים כל כך שאף חיה לא תוכל לעבור דרכם ושום ציפור לא תוכל לעוף מעליהן. וכך עשו המשרתים. מאז עומדים בגבול האורל הדרומי הרי סאייאן,

שמגיעים עד השמיים ותומכים אותם. הביט השמאן על ההרים וחיך "עופו ציפורים" אמר "רוצו חיות, לכו לשתות מים זכים מבאיקל."

התעצבו הציפורים והחיות, דאג היער. מעל ההרים הגבוהים אפילו השמש לא ניתן היה לראות. ובינתיים השמאן הרע שמח והתפאר כי כוחו רב מכל אחד אחר בעולם.

עברו שנים. הממלכה של השמאן הרע התחילה להתנוון. השמאן ראה כי עוד מעט לא ישאר אף אחד מלבדו, קרא אליו את המשרתים וציווה להם לחפש מים. המשרתים הזיזו אבן גדולה ומתחתיה נשפכו המים.

הציפורים שתו והתאוששו, כל החיות באו בריצה לשתות, היער התחיל לשיר. ומהר מאוד סביב האבן הגדולה נוצר אגם והמים זרמו לתוכו עוד ועוד. קראו לאגם זה יניסאי.

עברו שוב שנים אחדות. ליניסאי נעשה צר בעמק שלו והוא התחיל לחפש לו מוצא. חיפש, חיפש ומצא. המים התחילו לזרום בעמק. נודע הדבר לשמאן והוא ציווה שוב למשרתים "עצרו את יניסאי

כדי שלא יברח ממני."

המשרתים התחילו להניח סלעים על דרכו של יניסאי ולהגביה הרים. יניסאי עצר והתחיל לחפש שוב מוצא. ואז באה אליו ציפור קטנה ולוחשת "אל תדאג, יניסאי, בקרוב נשחרר אתך. לא רחוק מכאן מתפתחים אחים-פלגים. הם יראו לך דרך, יעזרו." לא ענה יניסאי, רק הביט על הציפור ודבריה עודדו אותו. מיד התחילה רוח חזקה והוסיפה כוח ליניסאי. הוא התחיל לזרום מסלע לסלע, אבל אלה עמדו, לא זזו, לא נכנעו. "אין לי, כנראה מספיק כוח" חשב יניסאי ונרגע.

כך הוא עמד זמן רב והרהר, עד שהגיע אליו אח-פלג מים צעיר, אחד כזה בלי שם ובלי כינוי. ובזמן שהשמאן הרע חשב רק איך להכפיל האושר שלו, הפלג הצעיר התחיל לעזור ליניסאי לצבור כוח. ויעץ לו איך להשתחרר ולהנתק מהשמאן הרע.

שוב התרומם יניסאי והתחיל להכות בסלעים ולשטוף את ההרים. אך לא היה לו כוח מספיק. עצר יניסאי, הסלעים חנקו אותו ולא מצא מוצא

כל המים שלך אוריד אל מתחת האדמה."
"לא תצליח לאסור אותי" ענה לו יניסאי "אברח
ממך, שמאן רע. אתה רק מאיים ואני לא מפחד
מכוחך העצום."

כל זה שמעו האחים-הנחלים שחיו בסביבה
והתחילו ללכת אל יניסאי. הם באו ועזרו לו לצבור
כוח. יניסאי נעשה גדול יותר וחזק יותר. הוא
הרחיב את חזהו הנפלא והתנפל על הסלעים בכוח
כזה שהם התחילו להתפורר ומהרעש הגדול
שלהם השמאן הרע וכל המשרתים שלו נעשו
חרשים ומבולבלים. וכשהתאוששו יניסאי היה כבר
רחוק מהממלכה של השמאן. הם עוד רצו לרדוף
אחרי יניסאי והתחילו לרוץ כדי לעצור אותו בדרכו,
אבל היה כבר מאוחר. עשרות נהרות-אחים באו
לעזור ליניסאי, והם ביחד גברו על כל המחסומים
שהשמאן הרע ניסה להעמיד בדרכם לים. וביחד
עם יניסאי ברחו מהרי סאייאן גם ציפורים וחיות.
הממלכה של השמאן הרע התחילה להתכסות
בקרח ובשלג מתמיד.

לעצמו. והשמאן הרע הביט איך יניסאי נלחם, חנוק
מכל הצדדים בסלעים גדולים.

"לא תוכל לברוח ממני" אומר השמאן "תהיה נידון
ליסורים ניצחים. תכנע ותישאר בממלכה שלי, ואם
תעז להשתחרר, אייבש אתך עד לטיפה האחרונה,